

ת"פ 32717/11/16 - ירדן דקל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 32717-11-16
תיק חיצוני: 57321/2015

בפני המבקשת
כבוד השופט שלמה בנג'ו
ירדן דקל
ע"י עו"ד ע. שוחט במינוי הסניגוריה הציבורית

נגד
המשיבה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
ע"י עו"ד בן צור

החלטה

בפניי בקשה לביטול כתב אישום בטענה של הגנה מן הצדק.

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום, המייחס לה עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין ותקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382 לחוק, וכן תקיפה הגורמת חבלה ממשית לפי סעיף 380 לחוק.

לפי עובדות כתב האישום, בעת ששהתה הנאשמת בבית חולים רמב"ם בחיפה, החלה צועקת על המתלונן, המשמש כאח מוסמך בבית החולים, לאחר שהיה בעיצומו של טיפול בחולה אחר, איימה עליו שאם לא ייתן לה משכך כאבים, היא תשפוך עליו תה מתוך כוס תה שהייתה לה, ובהמשך שפכה עליו את התה החם. המתלונן ניסה לברוח לאחור, או אז, הנאשמת אחזה בכיסא שהיה במקום, זרקה אותו לעבר המתלונן. המתלונן נפגע מהתה החם והכיסא, ונפל ארצה. כתוצאה מכך, נגרם לו אודם קל ביד וברגל שמאל, וסימן חבלה במצח ושריטה ברגל שמאל.

בבקשה שבפניי, טוען הסניגור המלומד כי הגיש בקשה לעיכוב הליכים ליועץ המשפטי, והעביר אותה, קודם כל, לתגובת הפרקליטות, כמקובל. בחלוף כ-3 חודשים ומחצה, פנה ישירות למחלקה לעיכוב הליכים במשרדי היועץ המשפטי לממשלה, שם נמסר לו כי הבקשה לעיכוב הליכים טרם הגיעה אליהם מהפרקליטות. הוא פנה במכתב לפרקליטות, ביקש הסבר מדוע הבקשה במקרה התעכבה במשרדי הפרקליטות, במשך 3 חודשים ומחצה, אך לא זכה לדבריו לכל מענה.

בנסיבות אלה, טוען הסניגור כי התנהלות הפרקליטות גרמה לפגיעה בזכויותיה של הנאשמת, נוכח השיהוי הבלתי סביר בטיפול בבקשה, שיהוי המשקף פגיעה משמעותית בזכויותיה הדיוניות, ועלולה להוביל להתמוססות זכותה לעיכוב ההליכים אם לא תידון בקשתה טרם ישיבת ההוכחות הקרבה.

בתשובה לבקשה, מבקשת הפרקליטות לדחות את הבקשה. נטען כי בשלב בו הוגשה הבקשה, היה פרק זמן של חודש ומחצה עד למועד ההוכחות הקבוע בתיק ובנסיבות אלה, חרף העיכוב בקבלת החלטה ביחס לבקשה, אין בטענות שמעלה הסניגור כדי לבסס פגיעה בזכויותיה של הנאשמת או בהגינותו של ההליך הפלילי נגדה.

עוד נטען, כי השימוש בדוקטורינת ההגנה מן הצדק, אינו מתאים לעניין שבפנינו, נוכח המבחנים שהותוו בפסיקה בסוגיה זו. הלכה למעשה, לא הצביעה הנאשמת על כל נזק שנגרם לה כתוצאה מהעיכוב בקבלת החלטת הפרקליטות ביחס לבקשתה של הנאשמת לעיכוב הליכים. כן נטען, כי ניתן לדון בבקשה לעיכוב הליכים, כל עוד לא ניתנה הכרעת הדין, ומשמעות הדבר היא, שעדיין פתוחה הדרך בפני הנאשמת, לקבל את החלטתו של היועמ"ש לממשלה, ולמצות את זכויותיה.

לאחר שעייתי בבקשה ובתגובה ובתיק בית המשפט, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

אין צורך להכביר מילים, אודות דוקטורינת הגנה מן הצדק המעוגנת כיום בסעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982, אשר העלתה על נס את זכותו של נאשם לבלום הליך משפטי נגדו, אם הוא עומד בסתירה לעקרונות הצדק, ונתנה במה של ממש לזכותו של הנאשם שינוהל בעניינו הליך ראוי ונאות DUE PROCES כחלק מעקרונותיו של המשפט הפלילי.

עם זאת, אינני סבור כי המקרה שבפניי נכנס לדל"ת אמותיה של ההגנה האמורה. רבות נפסק, כי לא על נקלה יעשה בית המשפט שימוש בהגנה מן הצדק, וביטול כתב אישום מטעמי הגנה מן הצדק הוא חריג שייעשה בו שימוש רק במקרים המתאימים לכך, וחוששני שאין זה המקרה.

הטענה המרכזית של הנאשמת, היא כי הפרקליטות התעכבה שלא כדין עם הטיפול בבקשתה. מתגובת הפרקליטות עולה כי היא מודה בעיכוב האמור. אכן, מן הראוי היה, כי הבקשה תטופל במסגרת לוח זמנים סביר, תוצג בה עמדת הפרקליטות, והיא תועבר להחלטתו של היועמ"ש לממשלה, על מנת שהנאשמת תמצה את זכויותיה באפיק דינוני זה. השיהוי הרב בטיפול בבקשה אינו איפוא במקומו.

יחד עם זאת, אין בשיהוי האמור כדי לשמש בסיס ועילה לביטול כתב האישום הואיל והנאשמת יכולה עדיין למצות את זכותה.

סעיף 231 (א) לחסד"פ קובע כדלקמן:

"בכל עת שלאחר הגשת כתב אישום ולפני הכרעת הדין, רשאי היועץ המשפטי לממשלה, בהודעה מנומקת בכתב לבית המשפט, לעכב את הליכי המשפט; הוגשה הודעה כאמור יפסיק בית המשפט את ההליכים באותו משפט".

הנה כי כן, מהוראה זו עולה, כי הדרך פתוחה בפני הנאשמת, למצות את אפיק עיכוב ההליכים, "בכל עת... ולפני הכרעת הדין", כך שהגם שהעיכוב בטיפול בעניינה התעכב, אין בו כדי להביא לפגימה משמעותית בזכויותיה, ובוודאי שהוא אינו עולה כדי פגיעה מהותית בעקרונות של צדק והגינות משפטית, המשמשים בסיס ועילה לביטול כתב אישום מטעמי הגנה מן הצדק.

בהקשר זה, יש להזכיר כי מדובר בעבירות שהינן, לכאורה, חמורות, הכוללות איומים ותקיפת עובד ציבור, בנסיבות כמפורט לעיל. עניינים אלה מחייבים בירור ממצה, נוכח האינטרס הציבורי העומד ביסודם. אולם, אם קיימת בידי הנאשמת עילה לעיכוב ההליכים נגדה, חזקה על היועץ המשפטי לממשלה, שיבחן את הסוגיה לעומקה וייתן את החלטתו המלומדת בעניין.

בנסיבות אלה, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, א' אלול תשע"ז, 23 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.